Δάτον.

94 Τύχων ἐν τῇ πολιορκίῃ περὶ Δάτον ἐπλήγη Λεωσυράθου
ὑπὸ καταπέλτου ἐς τὸ στῆθος, καὶ μετ' ὀλίγον γέλως ἐπιθυμίων τὸ σῶμ-
α περὶ αὐτὸν θορυβώδης· ἐδόκεε δέ μοι ὁ ἰητρὸς πτον. ἐκδ. Littré
ἐξαιρέων τὸ ξύλον ἐγκαταλιπεῖν τι τοῦ δόρατος κα- Τ. Ε΄. σ. 254.
τὰ τὸ διάφραγμα. Ἀλγέοντος δὲ αὐτοῦ, πρὸς τὴν
ἑσπέρην ἔκλυσέ τε καὶ ἐφαρμάκευσε κάτω. Νύ-
κτα διήγαγε τὴν πρώτην δυσφόρως· ἅμα ἡμέρῃ
δὲ ἐδόκεε καὶ τῷ ἰητρῷ καὶ τοῖσιν ἄλλοισι βέλ-
τιον ἔχειν. πρόρρησις ὅτι, σπασμοῦ γενομένου, τα-
χέως ἀπολεῖται. Τῇ γοῦν ἐπιούσῃ νυκτί, δύσφορος.
ἀγρυπνίη· ἐπὶ γαστέρα τὰ πολλὰ κλινόμενος. Τῇ
τρίτῃ ἅμ' ἑσπέρῃ ἔσπασε, καὶ τὴν ταχίστην ἐτελεύ-
τησεν.

96 Τῷ Βίλλῳ πληγέντι ἐς τὸν κάτον, τὸ πνεῦμα συ-
χνὸν κατὰ τὸ τρῶμα μετὰ ψόφου ἐχώρεεν· ἡ κορ-
ραγεῖ· τῷ δὲ ἐναίμῳ καταδέσεις ἰάθη· καὶ τῷ Συσ-
γύλῳ ξυνέβη τωὐτό.

97. Τῷ τῆς Φίλης παιδί, φλυκταίνας ἐν τῷ μετώπῳ
γενομένης, ἐναταίῳ πυρετός· ἐπελιάνθη τὸ ὀστέον· ἐτε-
λεύτησεν. Καὶ τῷ Φανῇ καὶ τῷ Εὐεργέτου πελιαν-
νομένων τῶν ὀστέων καὶ πυρεταινόντων, ἀφίσταται τὸ δέρ-
μα ἀπὸ τοῦ ὀστέου, καὶ πῦον οὐ φαίνεται

436

Δάτον.

98 Αρίστιππος ες την κοιλίην ετοξεύθη άνω βίη χαλεπώς· άλγος κοιλίης δεινόν· και επεμφραθη ταχέως· κάτω δε ου διεχώρεεν· ασώδης ην· χολώδεα καθαρθείς· και ότε απήμεσεν, εδόκεε ρηίων είναι· μεθ' ολίγον δε πάλιν τα αλγήματα δεινα· και η κοιλίη ως εν ειλεώσι· θέρμαι, δίψαι· και εν τησιν επτα ημέρησιν ετελεύτησεν.

99 Ο δε Νεάπολις πληγεις ομοίως ταυθ' έπαθεν· κρυφθέντι δ' εν βρώμη κοιλίη καθερράγη· χρώμα καθεχύθη χλωρόν, ωχρόν, μελανέον· όμματα αυχμηρά, ναρκώδεα, ενδεδινημένα, αθενίζοντα.

Επιδ. VII. §ος 466 Επαναλαμβάνεται απαραλλάκτως σχεδόν το εν §ω 254 « Τύχων εν τη πολιορκία τη

Οι ωάρα τη [illegible] επιπειραθέντες άρρωστοι η μνημονευ- οι είναι παρ' αυτώ

Αρίστιππος Επιδ. V. 98
Βίλλος 96
Ευεργέτης . . 97
Νεάπολις . .. 99
Τύχων .. 94
Φανίας . .. 97
Φίλη 97